

Ob sklepu XXIII. letnika.

Z današnjo številko, ki zaključuje XXIII. letnik našega lista, se poslavljamo od Kekca in se radujemo z njim vred srečne usode ljube Mojce. Bog povrne pogumnemu Kekcu vso veliko dobroto, ki jo je storil ubogi deklici, a presrečno zahvalo moramo izreči pisatelju Vandotu, ki nas je vse letošnje leto tako lepo zabaval s svojo prelepo planinsko pripovedko! Slovo od Kekca in njegovih doživljajev pa ne bo trajno. Pisatelj Vandot nas obvešča, da že pripravlja tretji del svoje planinske pripovedke, ki nam ga da na razpolago za XXV. letnik (l. 1924.).

Za prihodnji letnik nam je poslal glavno povest čislani naš sotrudnik Ivo Trošt. Napisal je pripovedko izpod Krima »Ratko Lipovec«, ki brez dvoma zbudi veliko zanimanja v širokem krogu našega čitateljstva. — Učiteljski ravnatelj Matija Pirc je na izviren način opisal naš jugoslovenski Maribor. Spis, ki bo opremljen z mnogimi slikami, priobčimo v prvih treh številkah. Josip Vandot nam je poslal prvo knjigo svoje zbirke »Ko je bil ded še mlad...« Tu je povitih v lepo celoto petero pogovij, ki jih porabimo po možnosti že prihodnje leto.

Vrhutega imamo že pripravljenega obilo raznovrstnega gradiva: pesmi, povesti, poučnih spisov, podob, gledaliških iger, zastavic, ugank itd. Gospod Doropoljski je še premnogim kotičkarjem dolžan odgovorov. Njegov kotiček je kakor kletka, ki ga ovira s svojo tesnobo, da ne more vsakemu takoj ustreči. Kotičkarji se hudujejo, ker morajo dolgo čakati na odgovore. A gospod Doropoljski odgovarja, kakor mu dohajajo pisma. Mogoče pa je, da nekatera pisma morda zaradi netočnega naslova ne pridejo v njegove roke; zato tudi ni odgovora nanje.

Iz vsega navedenega naši stari in novi naročniki lahko spoznajo, da jih tudi v prihodnjem letu čaka dosti čistega veselja. Saj stremimo vedno za edinim smotrom, da dvignemo svoj list do stopnje in višine, kjer bo lahko vsestransko služil svoji nalogi, ki smo mu je postavili že ob njegovi ustanovitvi.

Uredništvo in upravništvo.

